

HET FASENPLAN VAN GOD

(Ontwikkeling van dood tot leven met als doel het tot volheid brengen van alle dingen)

Inleiding

Aan de schepping en ontwikkeling van hemel en aarde, zoals al direct vanaf het begin van de bijbel wordt weergegeven, staat een tot in details geordend plan ten grondslag. Dit komt in de bijbel naar voren als het '**plan van God**'. De basiskenmerken van dit plan en daarmee ook van alles, wat binnen de lijnen daarvan door de eeuwige Schepper wordt teweeggebracht, *zijn leven en licht*. De bijbel spreekt in dat verband van het '*komen*' of gestalte krijgen van het '**koninkrijk van God**'. De doelstelling van dit koninkrijk of deze heerschappij is het tot volle functie brengen van alle dingen, zowel in de hemel (wereld der geesten) als op de aarde (natuurlijke wereld). Daarbij geldt tevens het uitschakelen van alles, wat deze ontwikkeling tegenstaat.

Hoewel alle dingen volmaakt zijn geschapen, was het toch nog in een **begintoestand** ('*in den beginne*'). Nog niet onaantastbaar, maar wel met alle mogelijkheden in zich om tot volle functie uit te groeien. Vergelijk in dit verband het geboren worden van een mens of dier en het opgroeien daarvan tot volwassenheid. Hoewel in een baby of dierenjong alle nodige factoren en onderdelen voor het volwassen worden aanwezig zijn, moeten deze middels juiste voeding en onderwijs tot volle functionele waarde worden gebracht. Hierin ligt de kern van de door de Schepper beoogde bestemming van de mens (Gen.1:28-30).

Het genoemde plan van God is het kader, waarbinnen de ontwikkeling van de schepping tot haar volle functie plaats vindt. Dit plan, anders genoemd **het eeuwig voornemen van God**, wordt vanaf 'den beginne' in fasen uitgevoerd en tot volledige functie gebracht. Daarbij zal alles, wat deze ontwikkeling tegenstaat of tracht te blokkeren, voor eeuwig worden uitgeschakeld.

De in de bijbel weergegeven ontwikkelingsfasen van de schepping zijn als volgt te markeren:

- de schepping en ontwikkeling van hemel en aarde
  - de engelenwereld
  - de schepping van de mens
- de ontwikkeling van de 'eerste' naar de 'laatste' mens :
  - (zondeval en zondvloed)

- de vorming van het 'eerste' Israël
- de vorming van het 'nieuwe' (= laatste) Israël
- de voorbereiding en komst van het koninkrijk Gods:
  - de vorming en openbaring van 'zonen Gods '
    - de Eersteling (het Hoofd) van deze zonen
    - de overige zonen (het lichaam)
- het herstel van alle dingen
  - het uitbannen van de duisternis
    - duivel (zondemacht)
    - antichrist (zoon van Verderf)
    - Dood (Verderf) en dodenrijk
- het einddoel van de eerste schepping
- de nieuwe schepping
  - God alles en in allen
  - een nieuw begin

.

HOOFDSTUK 1

De schepping en ontwikkeling van hemel en aarde

God schiep *'in den beginne de hemel en de aarde'*, zo begint de bijbelse weergave. Zuiverder afgestemd op de grondtekst staat er eigenlijk: 'in een *begintoestand*' (Reissel).

De Italiaanse (Latijns) vertaling van de bijbel stelt hier: *in principio*, in het Nederlands is dit weer te geven als: vanuit principe of vanuit innerlijke overtuiging.

Genesis 1:1 mag daarom geïnterpreteerd worden als volgt:
'Vanuit innerlijke overtuiging schiep God in een 'begintoestand' de hemel en de aarde.

Wel geheel volmaakt, maar vergelijkbaar met een kind, dat wel geheel mens is, maar nog moet uitgroeien tot volwassenheid en volwaardigheid.

Wij weten middels de ons ter beschikking staande en steeds meer verfijnde elektronische apparatuur, dat de hemelruimte (het heelal) miljarden zonnestelsels bevat, elk met eveneens miljarden sterren (stuk voor stuk energiebronnen).

Vanwege het geavanceerde onderzoek van de sterrenhemel hebben we reeds een indruk van de onmetelijkheid van het heelal en van de woestheid en ledigheid daarvan, ondanks de uiterste precisie in de onderlinge afstanden en ordeningen.

Ook voor onze aarde gold 'in den beginne' deze woestheid en ledigheid (onbruikbaarheid), vóór dat zij door de Schepper werd gevormd tot een woonplaats voor de mens en een bij hem passende leefomgeving (Gen.1:2).

De mens is momenteel, o.a. met behulp van satellieten en radiotelescopen, in staat de onbekende ruimten van (nog maar slechts een gering deel van) ons eigen zonnestelsel te verkennen. Ook als we onze eigen zon bezien, als een middelmatig sterretje van onze 'Melkweg' en onze aarde als een in verhouding kleine planeet daarvan, dan begrijpen we inderdaad iets van de *'begintoestand'*, waarin de ontwikkeling van hemel en aarde zich bevindt.

- - De wereld van de engelen

De woorden '*hemel*' en '*aarde*' in het scheppingsgegeven zijn daarom zowel als *hemelruimte* en *planeet* te zien en als *begrippen*, waarmee de geestelijke en natuurlijke wereld worden aangeduid. De begrippen '*hemel*' en '*aarde*' in het begin van de bijbel bedoelen dan niet slechts de 'zichtbare' en 'tastbare' materie, maar zijn tegelijk reeds een aanduiding, dat deze kosmos een schaduwbeeld vormt van het bestaan van een onzichtbare, geestelijke wereld, met daarin talloze geschapen wezens, welke de bijbel '*engelen*' noemt. De onmetelijke sterrenhemel wordt dan ook wel als beeld gezien van de engelenwereld. De hemel is niet net als de aarde te lokaliseren op een positie ergens in het heelal, maar het woord *hemel* is de aanduiding van een reëel bestaande onzichtbare geestenwereld, welke uit meerdere onderdelen bestaat. Er zijn namelijk meerdere situaties, die met het begrip '*hemel*' kunnen worden aangeduid. De ook in de bijbel voorkomende aanduiding '*hemelen*' (meervoudig) is dan ook goed te hanteren.

Zo spreekt de bijbel over de hemel als '*woning*' van God en de '*plaats van Zijn troon*'. In deze hemel hebben ook de talloze aantallen door de Schepper geschapen engelen hun domicilie, zowel de aan hun oorsprong trouw gebleven engelen als de van God afgevalen engelen. Er is in de bijbel met betrekking tot de hemel niet alleen sprake van licht en leven, wat kenmerken zijn van de eeuwige Schepper, maar ook van een geestelijke situatie, waar duisternis is ontstaan en in plaats van een klimaat van leven, een klimaat van dood voorkomt. Onze Heer Jezus gebruikte dan ook vaak de aanduiding '*koninkrijk der hemelen*', waar leven en dood, licht en duisternis, waarheid en leugen, gerechtigheid en zonde als tegengestelde sferen voorkomen. De bijbel geeft in dat opzicht situaties weer, waarop de aanduiding 'koninkrijk' van toepassing is:

- het '*koninkrijk van God*',
- het '*koninkrijk van de Dood*'.

Deze beide 'koninkrijken' staan in felle tegenstelling tegenover elkaar. Ze worden gescheiden door een derde '*hemel-situatie*', welke het 'slagveld' vormt, waarop nog volop strijd gevoerd wordt tussen licht en duisternis, leven en dood, waarheid en leugen, zolang de 'nieuwe hemel' en de 'nieuwe aarde' nog niet gerealiseerd zijn. Deze situatie duidt de bijbel aan als

- de '*hemelse gewesten*' (zie de brief van Paulus aan de Efeziërs).

In deze geestelijke situatie worden sinds de opstanding van onze Heer Jezus de innerlijk '*wederom geboren*' en met de Geest van God vervulde gelovigen bewust geplaatst, om mee te strijden tegen de overheden, machten en wereldbeheersers der duisternis, dat zijn de boze geesten in de hemelse

gewesten (Ef.6:12).

In de hemelen bestaat een 'onoverbrugbare kloof' tussen enerzijds de sfeer van goddelijk licht en leven en anderzijds de sfeer van duisternis en dood. Aan beide zijden van deze kloof komen gradaties voor. Zo is er sprake van de uitersten '*ontoegankelijk licht*', waar onze God 'woont' en '*buitenste duisternis*' als eindbestemming van niet alleen duivel en Dood met hun engelen, maar ook van alle mensen, die ondanks het alom gepredikte evangelie in het kader van het *eeuwig oordeel* toch uiteindelijk '*de duisternis liever hebben gehad dan het licht*' (Joh.3:19). Eenmaal zal echter de duisternis totaal overwonnen zijn en het Koninkrijk van onze God het gehele universum vervullen tot eer van de grote Schepper.

Wij hebben van onze Heer Jezus geleerd om te bidden tot '*onze Vader, die in de hemelen is*' Ook leren we vanuit de bijbel,, dat onze God *alomtegenwoordig* is. In Psalm 139 stelt David zelfs, dat God alles doorgrondt en zich zelfs interesseert voor de kleinste details van het menselijk doen en laten, spreken of zwijgen. Nergens zou men kunnen vluchten voor God, want Hij is overal, zelfs in het dodenrijk en niets is voor Hem verborgen.

- de schepping van de mens

Onze God heeft het menselijk wezen bedacht om een afdruk (schaduwbeeld) te zijn van Zijn eigen onzichtbare Goddelijk Wezen. Hij heeft de mens daartoe tot in de kleinste details gevormd tot en met de diepste schuilhoeken van zijn wezen. David geeft hieraan uiting met de woorden: '*Gij hebt mijn nieren gevormd en mij in de schoot van mijn moeder geweven, Uw ogen zagen mijn vormeloos begijn* (Ps 139 :13-16),

David lag 's nachts niet slechts te piekeren over de zorgen van het leven en de talloze vijanden, die hem bedreigden, maar hij verheugde zich zeer in de heerlijke en planmatige gedachten van God m.b.t. Zijn schepping en met name de mens daarin. Tegelijk stelde David zichzelf geheel open voor God:

'Doorgrond en ken mijn hart; toets mij en ken mijn gedachten. Corrigeer mij als ik fout bezig ben en leid mij op de juiste weg, die mij tot mijn eeuwige bestemming leidt' (vs 23, 24).

God is in de hemel. Hij staat centraal temidden van al het geschapene. Alle dingen zijn terwille van Zijn doel geschapen. Maar ook de wedergeboren en met de Geest van God vervulde mens is geroepen om in de hemel zijn/haar wandel te hebben, terwijl deze toch in uiterlijke zin '*met beide benen op aarde staat*' en daar de nodige verplichtingen vervult.

Voor de nieuwgeboren mens geldt: wordt vervuld met de Geest van God, zodat je bewust '*geplaatst*' kunt worden in de hemel. Niet om daar tot in een

eindeloze eeuwigheid slechts te verblijven in een fantasierijk 'zalig oord', maar nota bene allereerst om met God mee te strijden tegen de boze geesten, welke kennelijk (nog) in deze geestelijke wereld verblijven en van daaruit opereren in hun grenzeloze haat jegens God en Zijn schepping, welke zij, zo het mogelijk was, trachten te verwoesten (Efeze 6).

Het begrip '*hemel*' in het begin van de bijbel als onderdeel van de zichtbare schepping is dus niet alleen een aanduiding van het heelal (de hemelruimte of kosmos). Maar het is tegelijk een schaduwbeeld van de werkelijke hemel als geestelijke wereld, welke pas sinds de dood, opstanding en ten hemel varen van de Eersteling van de nieuwe schepping, Jezus Christus, is geopenbaard.

Voor inzicht in deze, voor het natuurlijk oog onzichtbare werkelijkheid hebben wij de vervulling met en onderwijzing van de Geest van onze God nodig. Daarom troostte de Heer Jezus Zijn discipelen met de belofte, dat Hij na Zijn verheerlijking door de Vader, de heilige Geest als Trooster zou zenden aan de zijnen.

* . *

HOOFDSTUK 2

De ontwikkeling van de *éerste* naar de *'laatste'* mens

Toen de Schepper in het begin de mens als man en vrouw schiep, was dit nog niet, zoals in de loop van het plan van God blijkt, de mens als bedoelde eeuwige partner, welke met God zou zitten in Zijn eeuwige troon.

Deze nieuwe, hemelse, geestelijke mens (als *levendmakende geest*) kan niet anders ontstaan dan vanuit de oude, aardse, natuurlijke mens (als *levende ziel*), zoals de vrij rond vliegende vlinder er nooit zonder de aardsgebonden rups zou kunnen komen.

Dit noodzakelijk omvormingsproces van oud naar nieuw of van aards naar hemels is de in de bijbel genoemde '*wedergeboorte*' als gevolg van geloofsgehoorzaamheid aan het onvergankelijke en blijvende Woord van God, waarvan onze Heer Jezus de verpersoonlijking is (1Petr.1 :22,23).

Dit proces van wedergeboorte mag niet als een noodzakelijke reactie op de zo genoemde 'zondeval' in de hof van Eden (Gen. 3) worden aangeduid, maar is een in de schepping 'ingebouwd' instrument om tot de volkomenheid van de schepping te komen, ongeacht de ongehoorzaamheid van de eerste mens.

- *Goddelijke en menselijke natuur*

Onze God heeft een '*eeuwig voornemen*'. Deze aanduiding geeft weer, dat in de diverse fasen van Zijn plan het voornemen van onze God onaantastbaar overeind blijft staan en dat door de 'hand' (Geest) van Zijn 'knecht' dit '*voornemen des Heren*' tot een gelukkig einde zal komen (Jes.53:10).

De profetische aanduiding '*knecht*' wijst evenals het begrip '*zoon*' op de ware mens, dus allereerst onze Heer Jezus. Maar deze aanduiding geldt ook degenen, die door geloof en door dezelfde Geest tot '*zonen Gods*' worden en deel uitmaken van het 'lichaam van Christus' ofwel de ware gemeente van Jezus Christus. We kunnen daarom stellen, dat centraal in het eeuwig voornemen van onze God de *mens* staat.

!! De ware mens is de uitvoerder van het voornemen (plan) van God!!
--

Anders gesteld: de mens is door de Schepper als een *zelfstandige persoonlijkheid* geschapen met de bedoeling om aan het genoemde plan van God gestalte te geven.

- - *goddelijke en menselijke natuur*

Voor deze mens geldt vanaf den beginne als uitgangspunt, dat hij de '*goddelijke natuur*' deelachtig zou worden. Dat wil zeggen: nauw gerelateerd aan het wezen van de Schepper. De aanduiding '*goddelijke natuur*' vinden we eigenlijk

alleen maar in de tweede Petrus-brief (1:4) en verdient enige uitleg. Ten onrechte wordt namelijk de aanduiding '*goddelijke natuur*' door bijbelleraren nog al eens gehanteerd als een tegenstelling t.o.v. de '*menselijke natuur*'. Deze laatstgenoemde zou dan van inferieure kwaliteit zijn t.o.v. de goddelijke natuur. Dit is geenszins het geval.

Vanuit Zijn wezenlijk **God-zijn** draagt de grote Schepper '*alle dingen door het Woord Zijner kracht*'. De macht over dit alles heeft Hij overgegeven aan Zijn Zoon, Jezus de Christus, onze Here (Matth.28:18; Ef.4:1-16 (**gaven**); Hebr.1:3). De alom nog gehanteerde denkfout is hierbij, dat men de Christus, onze Heer Jezus, als God aanduidt en niet als de 'Zoon des mensen', zoals Hij zichzelf bij voorkeur op aarde noemde.

De *menselijke natuur* bepaalt het wezenlijk **mens-zijn**. Door deze wezensvorm is de mens *beeld van God*, zoals door de Schepper al in het begin bedoeld. Deze wezensvorm is aan de mens voorbehouden, zodat deze van daaruit de gehele zichtbare schepping namens de Schepper zou kunnen beheersen en besturen (Gen.1:28).

Ook de aanduiding '*zoon van God*' is in de openbaring van de bijbel eveneens exclusief voorbehouden aan de door de Schepper van oorsprong bedoelde mens. Als we dan ook spreken over de '*menselijke natuur*', dan duidt dit op de wezenlijke persoonlijkheid van de mens. De Schepper heeft vanaf de '*grondlegging der wereld*' de mens als een zelfstandige persoonlijkheid voor ogen om Zichzelf daarmee voor eeuwig te verbinden. Vanwege deze doelstelling is het bijbelse huwelijk als beeld van de ware gemeenschap tussen God en mens voorbehouden als een band voor het leven tussen man en vrouw (Matth.19:4).

Onze God heeft namelijk de mens van eeuwigheid af bestemd om deel te hebben aan Zijn eigen *goddelijke natuur*, welke aanduiding Zijn eigen wezen weergeeft. De goddelijke natuur beheerst niet slechts de zichtbare dingen, maar evenzo de onzichtbare werelden, zoals de hemelen met hun talrijke engelenformaties.

De grote Schepper wil, dat de mens niet slechts in diens eigen menselijke persoonlijkheid zal ontwikkelen, maar ook deel zal hebben aan Zijn wezen, de goddelijke natuur. Het is zelfs het uiteindelijke doel van God, dat Hij alle mensen, die in Hem geloven, zal vervullen met Zijn heerlijkheid en zo '*alles in allen*' zal zijn (1Cor.15:28). Zo zal de mens tot zijn wezenlijke bestemming worden gebracht. De weg daartoe is het evangelie van Jezus Christus.

Goddelijke en menselijke natuur staan dus niet tegenover elkaar, zoals licht en duisternis tegenover elkaar staan, maar zij liggen naar de bedoeling van de Schepper in elkaars verlengde, om uiteindelijk als in een huwelijk tussen man en vrouw elkaar aan te vullen tot volkomen eenheid. Op dit verheven doel is het in de bijbel weergegeven '*plan van God*' afgestemd. Dit plan wordt daartoe in fasen

uitgevoerd en in de bijbel weergegeven.

- *Ontwikkeling van 'aardse tent' naar 'gebouw van God'*

Middels het fysieke lichaam heeft de mens een tijdelijk verblijf op aarde. Paulus spreekt in dat opzicht van een *'tent'*. Naar de innerlijke mens echter verblijft de mens in de hemelen. De niet wedergeboren mens daar, waar de Dood nog heerschappij voert. De door bewust geloof in Jezus Christus wedergeboren mens echter, die dus naar het innerlijk is gestorven voor de Zonde (macht), krijgt vanwege God een *'gebouw in de hemelen'* als een *'eeuwig huis'*, dat is een geestelijk lichaam. Zodra de mens vanwege het verval ('onbewoonbaar' worden) van het aardse lichaam, dit moet verlaten, heeft hij dat *'gebouw van God'*, wat al sinds zijn wedergeboorte wordt gevormd. Het fysieke lichaam vervalt weer tot 'stof' (elementen) de aarde, maar het geestelijke lichaam is eeuwigblijvend en dus doelstellend.

Het is daarom zeer belangrijk voor de mens:

- indien nog niet opnieuw geboren, daar mee bezig te zijn via de weg van daadwerkelijke bekering en geloof in God (Hebr.5,6).
- indien reeds opnieuw geboren, te werken aan de voltooiing van dit 'gebouw', zodat het ook door God Zelf bewoond kan worden, omdat Hij ons daartoe Zijn Geest heeft gegeven (2Cor. 4:16-5:5).

* *

HOOFDSTUK 3

De ontwikkeling van de *'éerste'* naar het nieuwe ('laatste') Israël

Het ontstaan van de 'onoverbrugbare kloof' tussen licht en duisternis

Het overgrote deel van de *'morgensterren'* van de schepping zong als *'zonen van de dageraad'* vrolijk ter ere van wat de grote Schepper bewerkte (Job 38:7).

Toen er in de openbaring van de schepping van alle dingen echter duidelijk werd, dat deze bedoeld waren ten behoeve van de formatie en ontwikkeling van een wezen, dat aan het beeld van God gelijk zou zijn, kwam er een diepe en onoverbrugbare kloof in de reeds bestaande wereld der geesten.

Het wezen *'mens'* zou heerschappij hebben over al het geschapene en zou ook boven de engelen gesteld worden. De hoogste engelenvorst Lucifer (Septuaginta: lichtdrager) kwam door deze doelstelling van de Schepper ten val en werd verbannen van de *'heilige berg der goden'* en van tussen de *'vlammende stenen'*, waar hij een functie had als *'beschuttende cherub'* (Ez. 28 'vorst van Tyrus). Er kwam scheiding tussen enerzijds rechtvaardigheid, vrede, blijdschap, liefde en waarheid als uitingen van het koninkrijk van licht en leven en anderzijds zonde, onvrede, weerspanning, neerslachtigheid, haat en leugen als uitingen van het koninkrijk van duisternis en dood.

Een deel van de engelenwereld stelde zich onder de leiding van de genoemde engelenvorst Lucifer en verzette zich tegen het plan van God, waarin naar Diens bedoeling de *mens* centraal zou staan en een positie zou verkrijgen, niet slechts bij, maar zelfs medezittende in de troon van God. Dit deel van de engelen verduisterde daarom geheel en al en werd met Lucifer van haar positie rond de troon van God neergeworpen. Deze engelen opereren nog op aarde, maar zullen uiteindelijk middels het allesomvattende oordeel belanden in de *'poel des vuurs'* [zie ook de beeldspraak in Jes.14 ('koning van Babel')].

Het herstel van alle dingen

De eeuwige Schepper en ware **'God van leven en licht'** is de bron, vanwaaruit al het goede en volmaakte, wat tot 'leven en godsvrucht' strekt, tevoorschijn komt. Tegengesteld is (de) Dood de **'god van dood en duisternis'**. Deze wordt op meerdere plaatsen in de bijbel genoemd met verschillende benamingen. Zoals:

- *'engel van het verderf'* (volk Israël in Egypte en in de woestijn)
(bij David na de volkstelling)
- *'ruiter op het vale paard'*
- *'koning (engel) van de afgrond'*
- *'beest uit de zee'* met de eigennamen *'Dood', Abaddon, Apollyon.*

Zondeval en zondvloed

Vanaf de zo genoemde *'zondeval'* in de hof van Eden ontwikkelden zich twee lijnen in de geslachten der volken: de lijn van de rechtvaardige **Seth** en de lijn van de onrechtvaardige **Kaïn**. In deze laatstgenoemde lijn komen namen voor als de wrede herdersvorst Lamech, een polygamist (meerdere vrouwen), die zichzelf proclameerde als een wraakzuchtig man, die een man zou doden om een wond en een knaap om een striem. Die zichzelf *'zeven en zeventig maal'* zou wreken, erger dan zijn stamvader Kaïn (Gen.4: 23,24).

In de lijn van Seth wordt gesteld, dat men *'de Naam des Heren begon aan te roepen'* (Gen.4:26). In deze lijn vinden we ook de namen van de evangelisten en profeten van de *'prehistorie'*, **Henoch** en **Noach**. Deze mannen *'wandelden met God'*. Ze zetten zich in als profeten voor God, maar ze kregen totaal geen gehoor bij de inmiddels tot waarschijnlijk miljarden uitgegroeide wereldbevolking (*'Zondvloed'* van Rhewinkel).

De vanuit de hemelse gewesten opererende zondemachten onder aanvoering van Lucifer verlieten hun door de Schepper aangewezen woning en drongen de *'woningen der mensen'* binnen. Ze maakten de mensen tot liefhebbers van zichzelf en brachten ze tot alle mogelijke (tegennatuurlijke) zonden. Deze waren zo erg en de afval zo wereldwijd, dat de Schepper de hele mensheid op de rechtvaardige Noach en zijn acht zielen na, aan hun eigen zonden overgaf, waardoor ze onder de claim van de genoemde *'koning van de afgrond'* terecht kwamen. Zo worden ze bewaard tot het oordeel op de grote dag in het einde der tijden.

In deze claim zijn ook de engelen, die aan hun oorspronkelijke taak ontrouw geworden zijn, hun eigen door de Schepper bepaalde *'woning'* hebben verlaten en tegen Hem hebben gerebelleerd door de mens te misleiden in plaats van te dienen, overgegeven en daardoor gebonden aan de *'krochten der duisternis'*, de ongekend verdorven doodsmachten (2Petr.2:4,9, 3:7; Jud.:6).

Het zaad in de akker

In grote lijn beschouwd is de doelstelling van het plan van God niet anders dan het teniet doen of voor eeuwig uitsluiten van de invloed van de Doodsmacht. De profeet Jesaja profeteerde in dat verband over het *'vernietigen van de sluier, welke alle natiën omsluiert'* (= de dood) en het afwissen van de *'tranen'* (verdrukkingen) en de *'smaad'* (verachting) voor het volk van God over de hele aarde (Jes.25). Het eeuwige plan van God voltrekt zich zo temidden van de heerschappij van de Dood.

Dit gegeven gaf de Heer Jezus o.a. weer in de gelijkenis van het 'zaad in de akker'. Hij stelde daarbij de wereld voor als een akker. Vanaf de verleiding van de mens in de hof van Eden ligt deze akker 'in het boze' en daarmee onder de claim van de Dood.

Zoals het zaad eerst in de donkere grond moet vallen en sterven, zo komt het ware zaad van het Koninkrijk van God, dat het werkelijke leven bevat, in de sfeer van de Dood tot ontkieming. De krachtige **kiem** in het zaad is een beeld van het **Woord van God**, dat door het geloof van de mens in staat is om een oneindige vrucht voort te brengen (Matth.13). Het **koninkrijk van (de) Dood** wordt gekenmerkt door een zekere 'planmatige' ontwikkeling, waar *dood* en *duisternis* de sfeer bepalen. Deze kenmerken staan haaks op de doelstelling van het **koninkrijk van God** en 'eindigen' in algehele destructie en verderf.

Twee moeders

Als '*koning van Babel*' is de gevallen troonengel Lucifer bezig een rijk te stichten, wat in de 'Openbaring van Jezus Christus' wordt weergegeven als de '*grote hoer*' en de '*moeder van de hoeren*'. Dit rijk manifesteert zich in de verleiding van alle volken en alle 'koningen der aarde' bedrijven hoererij met haar.

Ook wordt het wereldomspannende netwerk, waarin de 'koning van Babel' de toon aangeeft, aangeduid als een '**grote stad**', die geestelijk genoemd wordt '**Babylon**'. Niemand ontkomt aan de invloed van de wereldwijde claim op de economische status van de wereldmachten. Ook in godsdienstig opzicht zal het vrijwel onmogelijk zijn om zich te onttrekken aan de invloed van dit grote '**Babylon**' van de nieuwe tijd ('*New Age*').

Het moreel van haar richtlijnen is te beschouwen als het '*evangelie van de Dood*'. Dit is het in onze tijd aangeduide **occultisme**, als de verzamelnaam voor de vele paranormale patronen, waarmee ook de godsdienstige wereld is doorspekt. Dit wereldomvattende schijnevangelie zal de (godsdienstige) mens geleidelijk brengen onder de claim van *Dood*, de sinistere vorst, die in de bijbelse context ook '*Verderf*' genoemd wordt.

Het occultisme in al haar vormen zal de aarde als een sluier bedekken en onbruikbaar maken voor het doel van de Schepper.

Als tegenbeeld van dit grote Babylon en de 'moeder der hoeren' verrijst in de hemelen ook een andere '*stad*', waar de vrede heerst en welke in de profetie van de bijbel ook wordt aangegeven als een moederstad, maar nu van allen, die zich in reinheid en heiliging beschikbaar stellen voor het genoemde plan van God. Deze stad is het '**hemelse Jeruzalem**', waarbinnen de '**vrouw des Lams**' (de gemeente van Jezus Christus) als '*tempel*' fungeert om uiteindelijk de hele

gelovige mensheid tot *'vrouw van God'* te maken, waarin Deze *'alles in allen'* zal zijn (Gal.4:26; 1Cor.15:28).

In één woord samengevat zijn de genoemde geestelijke werelden *samen het 'koninkrijk der hemelen'* te noemen. Zo spreekt de bijbel over het *'koninkrijk Gods'*, het *'(konink)rijk der duisternis'* (*'macht der lucht of hemelse gewesten'*) en het *dodenrijk* [(*konink*)rijk van de Dood)].

Het plan van God is er op gericht, dat er uiteindelijk maar één koninkrijk overblijft, namelijk het **'Koninkrijk van God'**, waarvan onze Heer Jezus de koning is, welke zich uiteindelijk ook zal onderwerpen, zodat God zelf alles in allen zal zijn (1Cor.15 :28).

de hemelse gewesten

Zoals in de inleiding weergegeven, staan het koninkrijk van God (licht en leven) en het koninkrijk van (de) Dood (duisternis en dood) vanaf de oorsprong van de bijbelse openbaring tegenover elkaar.

Tussen deze beide eeuwige uitersten bevinden zich de zo genoemde *'hemelse gewesten'* als zijnde het strijdperk, waar de strijd tussen enerzijds het koninkrijk Gods (licht en leven) en anderzijds het rijk van (de) Dood (duisternis en dood), wordt uitgevochten.

Als overste van de *'macht der lucht'* ofwel de boze geesten in de hemelse gewesten, wordt in dit verband de duivel genoemd. Tegenover de legermacht van satan staan echter de goede engelen Gods, die uitgezonden zijn ten dienste van de gelovigen (*'hen, die het heil zullen beërven'* Hebr.1:14). Ook de gelovigen, daartoe aangejord met de *'wapenrusting Gods'* door de vervulling met de Geest van God, worden namelijk bewust in deze hemelse gewesten geplaatst, om met behulp van de getrouwe engelen te strijden tegen de gehele *'legermacht van de vijand'* (Luk.10:19;Ef.6:10 e.v.).

Schematisch zou de geestenwereld (koninkrijk der hemelen) als volgt kunnen worden voorgesteld:

HET KONINKRIJK DER HEMELEN

Het Koninkrijk van God <-----	-----> Het Rijk van (de) Dood
(koning = God en namens	(koning=Dood/Apollyon)
God Jezus Chr., de Zoon van God.	en namens hem de Antichrist,
Medekoningen = zonen Gods)	de 'zoon van Verderf'.
	Medekoningen = 'zonen des
	Verderfs'

De 'lucht' (hemelse gewesten)

rechtvaardigen		onrechtvaardigen;
goede engelen		boze geesten;

strijd in de hemelse gewesten (Ef. 6);

ontwikkeling van en scheiding tussen:

goed		kwaad
waarheid		leugen
gerechtigheid		ongerechtigheid (= zonde)
heerlijkheid (leven)		verderf (dood)
openbaring ware Christus		openbaring valse = antichristus

wedergeborenen door <---- **evangelieverkondiging** --> grote verdrukking
geloof i/h Woord van God (J. Chr); | --> grote afval
vervulling met de Geest van God
openbaring vele zonen Gods ~Jezus Chr.
----->God alles in allen (1Cor.15:28);

oorlog in de hemel

(Michael <-----> Draak)

satan '1000 jaar' gebonden

uitschakeling antichrist -----> poel des vuurs (= 2^e dood)

herstel van de schepping ('tranen' gedroogd)

satan los voor een korte tijd -----> misleiding der volken

satan en zijn engelen gegrepen -----> poel des vuurs (= 2^e dood)

het laatste oordeel (Dood en dodenrijk):

Dood en zijn engelen -----> poel des vuurs (= 2^e dood)

!!!!HET EINDE: EEUWIGE HEERLIJKHEID IN HET HERSTEL ALLER DINGEN!!!!

Het plan van God voltrekt zich en voor de gelovige mens is het noodzakelijk, zich te richten op de ontwikkelingen daarin. Aan de informatie daarvoor ligt het niet. De bijbelse profetie ligt open, hoewel verlichting door de Geest van onze God noodzakelijk is. Door middel van deze onuitsprekelijke 'gave Gods' zijn we in staat de lijnen van het plan van God te ontdekken. Onze persoonlijke verantwoordelijkheid daarin is, dat we de oude mens met zijn

praktijken geheel afleggen en de nieuwe aan doen. Deze wordt steeds meer vernieuwd tot volle kennis. Zo zullen we als ware mens steeds meer het door de Schepper bedoelde beeld weergeven; het beeld dat God zich in de eeuwigheid voor ogen stelde en waarvan onze Heer Jezus de verpersoonlijking is.

De bestemming van de mens

Onze Heer bad in het zo genoemde *'hogepriesterlijke gebed'*: 'Vader, verheerlijk uw zoon', d.w.z.: laat Uw *'zoon'* tot zijn bestemming komen. Het begrip 'zoon' heeft in de openbaring van het plan van God altijd betrekking op de ware mens. De ware mens is de zoon van God! Omgekeerd geldt hetzelfde: De zoon van God is de ware mens!

Het begrip 'zoon van God' betreft het gehele 'lichaam van Christus' en is niet slechts weggelegd voor de Heer Jezus alleen. Het is ook de bestemming van degenen, die in Hem geloven en Hem willen volgen, waar Hij ook heengaat.

!!! Een grote en algemeen ingeroeste denkfout is het 'onthoofden' van het 'lichaam van Christus' door Jezus God te maken en daarmee apart te stellen van Zijn lichaam, de gemeente. De verheerlijking van de Vader zit juist daarin, dat de mens als Zijn 'vrouw' zal functioneren. De vruchten, die uit dit 'huwelijk' tevoorschijn zullen komen, zullen alle overdenkingen van het mensenhart ver overtreffen !!!

Onze God werkt in fasen. De fase van het zoonschap is bezig zich te voltooien. De 'Zoon van God' is het **'lichaam van Christus'**, waarvan de Heer Jezus het Hoofd is.

Middels de inzet van deze 'Zoon' zal de Schepper Zijn doel bereiken in het herstel van alle dingen. Dan 'onderwerpt' zich ook de Zoon na het volbrengen van Zijn taak aan de Vader, uit Wie en to Wie alle dingen zijn. Dan klinkt in het ganse universum weer de juichkreet, die de Heer na Zijn overwinning aan het kruis ook liet horen:

HET IS VOLBRACHT!

De dan volgende fase van het plan van God betreft het **'God alles en in allen'** zijn (1Cor.15:28). Dan is de *fase van het 'zoonschap'* voltooid en gaat de fase in, waarin de *'vrouw van God'* zich gereed maakt, zoals eenmaal de *'vrouw des Lams'* (Op.19:7; 21:9).

Dan zal in de werkelijkheid van het reine en geopenbaarde huwelijk tussen de grote Schepper en Diens gerede 'vrouw', de verheerlijkte mensheid, de vrucht van deze heilige éénwording zich laten zien in en door de gehele herstelde schepping.

Dan zal de profetie van Jesaja geheel bewaarheid worden:

*'Tubel gij onvruchtbare....
...maak de plaats voor uw tent wijd...
...naar rechts en links zult gij uitbreiden...
...gij zult de schande van uw jeugd vergeten...
...aan de smaad van uw weduwschap niet meer dnenen...
...'want uw Man is us Maker (Schepper), HERE der heerscharen is Zijn naam;
de Heilige Israëls. GOD DER GANSE AARDE zal Hij genoemd worden ...
...een kort ogenblik verlaten, maar met groot erbarmen weer opgenomen...
...ontferming in eeuwige goedertierenheid... (Jes.54:1-8).*

Dit is het herstel van het volk van God. In dit herstel vindt geen automatisme plaats, evenmin als plotselinge en onwezenlijke veranderingen van sterfelijk in onsterfelijk en van vergankelijk in onvergankelijk. De vernieuwing van de schepping vindt plaats door het gericht en doelbewust onttrekken van de dingen aan de claim van de Dood middels de genoemde strijd in de hemelse gewesten. Dit geldt voor het persoonlijk leven van de christen in het zich meer en meer heiligen en beschikbaar stellen voor het doel van God en ook voor elk tot christen geworden mens vanwege het gehoor geven aan het gepredikte '*evangelie van Jezus Christus*', dat de hele wereld zal vervullen, wanneer de duivel eenmaal gebonden zal zijn (Op. 20).

Echter daar blijft het niet bij, want ook de '*overige doden*' zullen allen '*levend gemaakt*' worden, wanneer de tijd van het '*laatste oordeel*' gekomen is. Alle '*tranen*' zullen worden gewist en zelfs de '*overige schepping*' zal door middel van de ware mens tot volle functie voor onze God gebracht worden. Uiteindelijk zal er alleen maar sprake zijn van '*licht en leven*', omdat '*dood en duisternis*' voor eeuwig zijn uitgebannen uit de schepping van onze God,

DE GROTE SCHEPPER ALLER DINGEN!

* . *